

הדו"ח המלא הראשון על השערוריה האחרונה

הרקבון במשטרה

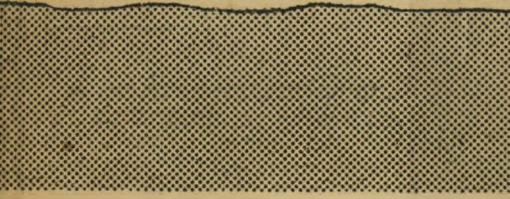
והשוטרים אשר לא נתנו את ידם לשחיתות זו, סולקו או הורחקו. ככל מדינה אחרת היו גילויים אלה גורמים להתקוממות דעת הציבור ולטיהור יסודי של המשטרה כולה במטאטא של ברזל. בישראל קרה ההיפך. הכנסת ניסתה להשתיק את השערורייה, המפלגות, הקואליציוניות והאופוזיציוניות כאחת, מימין ומשמאל, מילאו פיהן מים מתוך חשש להרגיז את ראש-הממשלה. עתונים מכובדים כתבו מאמרים שכל מטרתם היתה לחפות על אנשי הצמרת, נושאי החידקים.

מה שקרה השבוע אינו אלא תוצאה מפשע ציבורי זה. כאשר הדג מסריח מהראש, אין להתפלא כאשר גם סנפירי הזנב מת-חילים להבאיש. הסיפור הבא, שצמרת המשטרה עשתה את הכל כדי לטשטש, מגלה רק טפח מתנועת סנפירים אלה במים עכור-רים. פרטי הסיפור מתפרסמים זו הפעם הראשונה.

השבוע נדהמו אזרחי ישראל משורה של שערוריות, שירדו על ראשיהם כמהלומות פטיש. בזה אחר זה נודעו גילויים שהוכיחו כי הרקבון פשט בחוגים הולכים וגדלים של משטרת ישראל.

גם לאזרח התמים לא נשארה ברירה אלא להסיק כי המשטרה, המוסד החשוב ביותר השומר על החוק והסדר במדינה, הפכה לכלי בידי כנופיות של חמסנים, סרסורים לדבר עבירה, מזייפי קלפי ומארגני קנוניות פוליטיות אפלות.

אולם לאזרח לא היתה כל זכות מוסרית להתלונן או להתמרמר. לפני למעלה מחצי שנה יצא „העולם הזה“ בשורת גילויים מדהימים, שאיש לא הטיל ספק בנכונותם. גילויים אלה הוכיחו עד מעבר לכל עומץ של ספק כי צמרת המטה הארצי של המשטרה היא גם מכשיר בידי קומץ של עסקני מפלגות וגם מרכז לעיסקות שחיתות מן הסוג המפוקפק ביותר. טובי הקצינים

לפי האשמות שיטתיות, היתה שיטתו של ברדיין דומה לשיטת לייבוזיץ. בעלי המחשבות והמאורות נאלצו לשלם תשלום עגול וקבוע לכאוח המדור הפלילי. תמורת תשלום זה נהגו מהגנה יעילה: הגרומאנים יכלו ליהנות בשקט מתענוגותיהם השמימיים, בידעם כי לא תיערך סריקה מבלי שהסורקים יואילו להחזיע להם על כך מראש. בעלי העסק גם היו מוגנים מפני מתחרים בלתי-מאורגנים, שהיו נאסרים מיד — או מצטרפים לציבור פועלי-החאשיש המאורגן.

כך שלט הסדר באזור זה והמשטרה היתה מסוגלת למסח באופן יעיל על טושעיה.

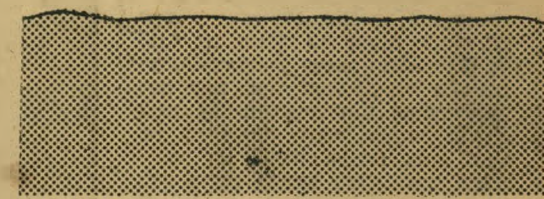
משום מה שכח שיטתית להוכיח את האיש השלישי בשם לישית הסמלים. זהו סמל-ראשון רזה ומקריה, המעדיף שלא להעמיד את עצמו בזרקור הפרסום. סמל זה אחראי לשטח השלישי: יש לו פיקוח בלעדי על מועדוני-הקלפים.

הוא ראה אורחים שלחים משחקים בהתאם לחוק את מישחק הברידג' התרבותי. משום מה לא ראה את אותם האזרחים משחקים סוקר ומשחקי-מזל תמורת אלפי לירות לילה. הוא גם לא ראה שכסף זה שולם לעתים בצורת תכשיטים שנגנבו שעה קלה לפני כן.

ציבור הקלפים מאורגן היטב, ממושמע ומסודר יותר מרוב שאר חלקי הציבור. הוא שילם בשקט, התכוון בשקט לסריקות שעליהן נמסרה לו הודעה מוקדמת, וברוב ידידות גם הומיין לא פעם קציני-משטרה גבוהים ונמוכים לקחת חלק במישחקי התרבותיים.

שער „העולם הזה“ 953

הנהג יצחק גוימן, שוטר במדור הפלילי בתל-אביב, היה רגיל להסיע את הסמל שלמה שיטתית (לא קרוב של השר) בעבודתו. באחד הימים שמע שיחה מעניינת: רועה זונות ידוע, הרגיל לעשות את עסקיו בחברה טובה, התמרמר באוזני שיטתית שהוא גובה ממנו שכר-שתיקה גבוה כדי — גם בכסף וגם בשרותים מקצועיים לו ולחבריו ואישיים.

הנהג שמע. הוא עשה מעשה אסור בהחלט במשטרה: הוא החל לחשוב. הוא צירף עובדה לעובדה, כתובת לכי תובת. הוא נזכר כי היה רגיל להסיע את שיטתית, מזכיר המדור הפלילי בתל-אביב, לבתי-בשר רבים. מכאן הסיק את המסקנה: מכולם גבה שיטתית את שכרו.

יצחק גוימן היה נאיבי. הוא מיהר אל מפקד המדור הפלילי, ע.מ.מ. זאב שטיינברג, וסיפר לו את הכל. שטייני ברג התרגז מאד. מעולם לא אהב מלשינים, ולבו לא תפס כיצד מעז שוטר להלשין על חברו. לכן קרא מיד לאסיפה כללית של עובדי המדור הפלילי, הרצה להם על חשיבות היחסים החברתיים ואימוסריות ההלשנה.

אלא שגוימן היה תלמיד גרוע. הוא לא הבין את השיעור. הוא מיהר אל ס.מ.מ. אריה נאור (שמילגובסקי), בעל השפם הגייגני, ראש המחלקה הפלילית של המחוז. שמיל-גובסקי פתח בחקירה, הבין את שלמה שיטתית בפני בית דין משמעת. בתי-דין זה, בראשות לוי אברהמי, מפקד מחוזי-ירושלים בעל הויללה הנחמדה והגינה המטופחת בידי עצורים, דן את שיטתית לשנה אחת מאסר.

★ ★ ★
הסורקים נפרקו

שישיח זו היתה כלי-יכולה. היא היתה חתיקה מאד, כל החוטים היו מרוכזים בידיה. לייבוזיץ, בעל חתק של 18 שנה, לעג לכל אלה שהציעו לו לעבור לקורס קצינים. הוא ידע כי סמל במקום הנכון ערכו (ושכרו) רב שבעתיים מאלה של קצין מדופלם במשמרה-גבול.

אי-אפשר לשלוט במדור, כאשר יש בו קצינים פקחרי עין, שוטרים התוחבים את אפם לעסקי הזולת ובלשים בעלי הכרה מקצועית. לכן פיתחה השלושה כשרון מפלא לסלק אנשים בלתי-רצויים, הן מתחתם והן מעליהם.

המדור הפלילי עבר למשטרת-ישראל בירושה מימי המנדט. עכבור זמן הופרדו ממנו כל העניינים הפוליטיים, עליהם ממונה עתה האגף-לפקידים-מיוחדים, המקיים קשר עז עם מנגנון-החושך ולמעשה כפוף לו. הפלילי נשאר לבדו עם עסקי הזנות, החאשיש והקלפים, נוסף על הפקיד-שיגרה בשטח הגניבות הפרוצות.

ראש המדור היה תחילה יעקב קנר, קצין-משטרה חתיק ומוכשר מאד. אולם קנר נועד לגדולות, עלה בהדרגה למעמד של סגן מפקד המחוז. במקומו בא אהוד ספורטה, אדם ישר מאד, שלא סבר שיש להשאיר את ריכוז העבודה בידי סמלים. הוא החליט בעצמו על סריקות, הרכיב בעצמו את חוליות הסורקים. זה היה מאד בלתי-נוח לשלישיה. (חמשך בעמוד 12)

★ ★ ★
שער „העולם הזה“ 953

לייבוזיץ לבדו היה קובע מתי לעשות סריקות, ומי יהיו הסורקים. לעתים קרובות היה לייבוזיץ עצמו כותב מכתב אונימי למטה המחוז, מודיע על פתיחת קדאהבה. המטה היה מעביר את ההודעה רשמית ללייבוזיץ. לייבוזיץ יכול היה על כן להוכיח שיש לו הוראה מפורשת לסגור את המוסד. על סמך אישור כזה אפשר היה לגבות סכומים ניכרים מידי בעלי המוסדות, שהיו אסירי-תודה, תחת להיות אסירי-בית-סוהר.

כך פרחו עסקי הזנות בעיר. עשרות בתיוונות, שכתובר תיהם היו ידועות לכל בלש (וגם לאלפים מתושבי העיר) הוסיפו לפעול. מסעם לפעם נסגר מוסד אחד, נפתח למחרת היום בכתובת אחרת. הכל היה מסודר. גם התשלומים היו מסודרים. הם הבטיחו קיום נאה למישהו במדור הפלילי.

★ ★ ★
לא על הכושת לבד

כך הכטיח לייבוזיץ לעצמו מעמד כלכלי המתאים לכשרונותיו. הוא התפאר באוזני חבריו שיש לו כספת מלאה בבנק, פתח משרד-חקירות פרטי יחז עם חברו, מפקח שני שירצקי (אחד משני פרחי-הקצונה שנרדמו מול זירת דויד פנקס המנוח, שעה שהוטלה בה הפצצה).

אך לא על זנות לבד יחיה המדור הפלילי. יש לו גם עסק עם מבריתאי חאשיש והירואין, בעלי מחששות ומאורות עישון. הפיקוח על מקצוע זה היה מופקר באופן בלעדי בידי הסמל מנשה ברדיין.

★ ★ ★
אמירים של תודה

במחנה „מעשיחו“ היתה לשיטתית שהות רבה. עתה הגיע תורו לחשוב. בין השאר חשב מדוע נמק הוא בכלא, ואילו חבריו נהנים בחוץ מן החיים ואפילו אינם תומכים באשתו. הוא ישב וכתב מכתב, בו גילה תמונה מורה ביותר על המצב במדור הפלילי בתל-אביב.

עיקר חיציו של שיטתית היו מופנים נגד שני סמלים ראשוניים, המחזיקים למעשה בידיהם את המדור כולו. היו אלה דויד לייבוזיץ (43), גבר נמוך ילד-הונגריה, ומנשה ברדיין (30), ילד-הארץ, גבוה, חסון וסימטאטי.

לדברי שיטתית, מזכיר המדור במשך הרבה זמן, שלטו שני הסמלים, שניהם חתיקים עוד מימי הבולשת הבריטית (אלה חזר ברדיין כסוכן אצ"ל), שלטון ללא מצרים בחיים הפליליים בתל-אביב. הם מצאו צורה ארגונית שטושה ויעילה מאד.

לייבוזיץ היה אחראי לכל עסקי הזנות בעיר. בידי היתה רשימה מלאה של כל בתי-הבשת והיצאניות הנודדות. שום אדם אחר במדור לא הורשה לטפל בכניעות אלה. אולם הצלחותיו של לייבוזיץ היו מעטות: רוב הסריקות שערך העלו חרס, כאילו מסר מישהו במיד מראש לבעלי בתי-הבשת כי עומדת להתקיים סריקה.